

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Cím: *Tehtetlenséggel vádolják a főváros ellátását intéző köröket*

Forrás:

Az Ujság

Bp.
(Hely)

1921. 10. 23

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyezés

381.63 1921

Magyar Nemzet XX. é. 23. sz.

Tehtetlenséggel vádolják a főváros ellátását intéző köröket.

Az Országos Közélelmezési Tanács ülése.

Emlékezünk még azokra a csatákra, a melyeket a főváros tavaly a burgonya *szabaddá tétele* érdekében vívott. Folytonos panaszokkal élt az Országos Burgonyaközvetítő Iroda ellen és ennek az intézménynek tulajdonította, ha Budapesten nem volt krumpli. Ebben az esztendőben azután teljesült a főváros vágya: a krumplit felszabadították a zárolás alól és szabadforgalom tárgya lett. És a fővárosnak — ma sincsen krumplija, sőt a legelkeseredettebben harczol a szabolesi burgonya *zár alá vétele* érdekében. Hogy megértsük a dolgot, hiteles értesülés alapján beszámolunk az Országos Közélelmezési Tanács egy üléséről, a mely a múlt héten zajlott le *Hadik János* gróf elnöklésével. Ezen az ülésen *Bernát István* dr. a négyes burgonya-albizottság nevében a szabolesi burgonyának *zárolását* javasolta és erélyes kormánybiztos kiküldését mondotta szükségesnek, a ki az ellátatlanok burgonyaellátását erős kézzel vezesse. Ez a javaslat a főváros kiküldötteinek ismételt kívánságára jött létre.

Hadik János gróf elnök szólalt fel. Idegenkedéssel fogadta a javaslatot és felvetette azt a kérdést, miért nem látta el magát a főváros megfelelő mennyiségű burgonyával *azonnal a szabadforgalom életbeéltetése után*? Akkoriban még elég alacsony áron volt burgonya kapható. Megállapította, hogy ez a mulasztás a főváros *ellátását intéző körök előre nem látására és tehtetlen-*

ségére vezethető vissza. A gróf éles kritikája valóban helytálló is volt. A főváros akkor, a mikor az *Obki* révén jutott burgonyához *milliókat keresett*, tehát elég pénzének kellett és kell lennie ahhoz, hogy a szabadkereskedelemben, ha kell, *még áldozatok árán is*, biztosítsa a fővárosi ellátatlanok szükségletét. Vannak idők, a mikor nem lehet és nem szabad nyereszkedni, hanem rá kell tudni fizetni is. És most ilyen időkben élünk. Egyébként, a mint majd később rátérünk, nem értjük a főváros burgonyakereskedői szerepét.

Hadik gróf után hasonló szellemben és értelem szólaltak fel *Balkányi Kálmán* és a földművelési minisztérium *egyik képviselője is*. Ez már több volt, mint a mennyit a főváros jelenlévő képviselője *Folkusházy* Lajos alpolgármester megbírt volna. Felpattant a helyéről és erélyesen tiltakozott különösen *Balkányi* és a miniszteri képviselő kritikája ellen. Főleg azt hangoztatta, hogy a főváros *nincsen kötelezve arra, hogy azért vásároljon burgonyát, hogy azt az ellátatlanok rendelkezésére bocsássa.* (Szóval: a hatósági zöldsgüzem nyereszkedésre való és nem arra, hogy az árakat szabályozza?) Szerk.) Az alpolgármester persze *óvatosan kerülte*, hogy *Hadik* gróffal is szembeszálljon. De egy kis baj támadt. *Hadik* gróftot ugyanis meglepte az az éles hang, a melyet *Folkusházy* a két felszólalóval szemben használt, annál is inkább, mert vele szemben, a *ki pedig ugyanazt mondotta, nem védte meg* olyan erélyesen a fővárost. A gróf újból felszólalt, kijelentette, hogy ő ugyanazokat a dolgokat állította, a miket a másik két felszólaló hozott elő. Sőt, a nagyobb nyomaték kedvéért hozzátette:

— *Igen is megismétlem, hogy a főváros burgonyaellátását intéző körök előre nem látása okozta azt, hogy a főváros zöldsgüzemének nincsen burgonyája, holott a köztisztviselők ellátását intéző közegek megmutatták, hogy — ha mindjárt áldozatok árán is — a nagyobb fogyasztó tömegek ellátása egészen egyszerűen lebonyolítható.*

Az alpolgármester ur ugyan nem igen tudott erre a megállapításra komoly ellenvetést tenni, de a czélját elérte. Az ülés ugyanis szó-
többséggel *magáérvá tette az albizottsági javaslatot*, a melynek végrehajtása ellen a földművelésügyi miniszter képviselője *óvást emelt.* Az ügy ilyenformán a minisztertanács elé kerül.

Mindezek után pedig, visszatérve arra, a mit mondtunk, azt kell megkérdeznünk, kinek a részére akar a főváros burgonyát vásárolni? A közalkalmazottakat ellátja az állam; a munkástömegek szükségletét az Általános Fogyasztási vásárolja össze; a közönségnek a legitim kereskedelemben annyi burgonya áll rendelkezésre, a mennyit akar. Lehet, hogy néhány fillérrel drágább áron, de minőség tekintetében kifogástalan. Kinek akar hát vásárolni — a kenyérgyáron kívül, a melyik a szabad forgalom mellett éppen úgy vásárolhat, mint mindenki más. Mert arra aligba kaphatók a gazdák, hogy a vendéglősök, a jól kereső osztályok burgonyáját *rekvirálás* útján biztosíthassa a hatósági zöldsgüzem, a melyet nem örök időkre és nem azért létesítettek, hogy